

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

MEDIACJA JAKO JEDNA Z METOD ALTERNATYWNEGO ROZWIĄZYWANIA SPORÓW

Poradnik sporządzony przez Stowarzyszenie Mazowsze Razem w ramach realizacji zadania polegającego na prowadzeniu punktu nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego w Powiecie Płockim w roku 2019 ze środków pochodzących z budżetu państwa z części będącej w dyspozycji wojewodów, przez udzielanie dotacji celowej powiatom.

Redaktor naukowy:

Dr Małgorzata Panek, Mediator przy Sądzie Okręgowym w Płocku

Autorzy:

Dr Małgorzata Panek, Adw. Konrad Panek, Adw. Michał Rozkosz, Apl. Adw. Dariusz Kaślewicz

1. Metody pozasądowego rozwiązywania sporów

Alternatywne metody rozwiązywania sporów (Alternative Dispute Resolution, ADR) to mechanizmy zmierzające do zakończenia istniejącego między stronami konfliktu bez potrzeby wszczynania postępowania sądowego.

Charakteryzuje je udział bezstronnej osoby trzeciej, brak formalizmu, prymat rzeczywistych interesów stron nad dogmatyką prawną, bezpośredni udział w rozwiązywaniu sporu oraz konstruktywne współdziałanie między stronami, a także dobrowolność korzystania, polegająca na swobodnym wyborze przez strony danej formy rozwiązywania konfliktu.

Alternatywne metody rozstrzygania sporów mają wiele zalet. Są przede wszystkim szybkie, odformalizowane, tanie i łatwo dostępne. Czynniki te sprawiają, iż widoczny jest znaczący wzrost liczby sporów rozstrzyganych bez udziału sądu.

2. Rodzaje ADR. Mediacja a arbitraż.

Istnieje wiele różnych sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów, w tym m.in. mediacja, koncyliacja, negocjacje, czy arbitraż. Do najpopularniejszych należy jednak mediacja i arbitraż. W obu przypadkach w rozwiązaniu sporu uczestniczy bezstronna i niezależna osoba – mediator bądź arbiter. O ile jednak rolą mediatora jest jedynie ułatwienie stronom wypracowania porozumienia, bez narzucania rozwiązań, o tyle w arbitrażu arbiter ma za zadanie rozsądzić spór w drodze wydania władczego, wiążącego strony wyroku.

Arbitrzy to wybierani przez strony specjaliści w dziedzinie, której konflikt dotyczy, co gwarantuje profesjonalizm i właściwe zrozumienie podłoża sporu i interesów stron. Arbitraż przybiera postać **sądu polubownego niestałego**, rozwiązywanego zaraz po wydaniu wyroku, w którym strony same wybierają skład, miejsce orzekania i liczbę arbitrów, bądź instytucjonalnego, funkcjonującego jako **stały podmiot orzekający**.

3. Pojęcie i zasady mediacji

Mediacja to dobrowolne i poufne porozumienie stron znajdujących się w konflikcie, w obecności bezstronnej i neutralnej osoby trzeciej – mediatora.

Mediacja opiera się na następujących zasadach:

Dobrowolności – strony uczestniczą w mediacji z własnej woli. Niedopuszczalne jest stosowanie presji ani jakichkolwiek form nacisku. Na początku mediacji strony uzyskują czytelną informację, iż mogą wycofać się z niej na każdym etapie postępowania.

Bezstronności – mediator nie narzuca stronom własnych rozwiązań i nie opowiada się po żadnej ze stron. Strony konfliktu są równouprawnione i powinny być tak samo traktowane. Protokół z mediacji nie zawiera żadnych ocen ani stanowisk stron.

Neutralności – mediator nie angażuje się emocjonalnie w konflikt, pozostaje neutralny dla stron. Mediator nie może czerpać jakichkolwiek korzyści z faktu zawarcia ugody przez strony. Mediator nie powinien podejmować się prowadzenia mediacji w sytuacji, gdy którakolwiek ze stron pozostaje z nim w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa, bądź w innym stosunku, który mógłby budzić wątpliwości co do jego bezstronności.

Poufności – wszelkie informacje, które mediator uzyska od stron konfliktu są poufne. Mediator nie może przekazywać ich żadnej instytucji, ani osobie trzeciej. Zasada ta odnosi się również do wszelkich dokumentów, z którymi mediator zapozna się w trakcie trwania postępowania. Przebieg mediacji i stanowiska stron nie mogą być przedmiotem dowodzenia w toku postępowania sądowego.

Akceptowalności – strony muszą akceptować mediatora, innymi słowy pozwolić mu na udzielenie pomocy w wypracowaniu porozumienia. Zasada ta odnosi się również do ustalonych na wstępie pomiędzy mediatorem a stronami konfliktu reguł mediacji.

4. Cele mediacji

Podstawowym celem mediacji jest **zawarcie ugody**, tj. porozumienia akceptowalnego przez każdą stronę, zapobiegającego powstawaniu sporów w przyszłości.

Dzięki mediacji strony uczą się ponownie ze sobą rozmawiać. Mediacja pozwala na prowadzenie dialogu w sposób nieformalny, bez obecności sędziego, protokolanta oraz pełnomocników procesowych. Rolą mediatora jest aktywne słuchanie stron, które same wypracowują porozumienie. Mediator nie ingeruje w ich wolę, nie docieka prawdy oraz nie wyjaśnia wszelkich okoliczności faktycznych przy pomocy postępowania dowodowego.

Mediacja zmienia strony konfliktu, kształtując ich postawy oraz relacje z innymi. Jednocześnie wzmacnia poczucie odpowiedzialności stron za własne postępowanie oraz promuje aktywne dochodzenie do porozumienia w drodze dialogu. Mediacja przyczynia się tym samym do budowania społeczeństwa obywatelskiego.

Z uwagi na szybkość i taniość mediacji – w stosunku do procesu sądowego, mediacja usprawnia rozwiązywanie sporów, zmniejszając koszty wymiaru sprawiedliwości jako całości.

5. Zalety mediacji

Oszczędność – stanowi oszczędność czasu i pieniędzy.

Rozmowa – usprawnia dialog między stronami w obecności mediatora.

Spokój – pozwala uniknąć stresu związanego z występowaniem w sądzie i przed organami ścigania.

Porozumienie – prowadzi do zawarcia ugody w drodze konsensusu stron.

Realność – strony mediacji w dużym stopniu stosują się do powziętych ustaleń – ze względu na fakt, iż same je uzgodniły.

Przetrawianie więzi – pomaga w utrzymaniu lub wznowieniu kontaktów zarówno w stosunkach rodzinnych, biznesowych, sąsiedzkich, jak i innych.

Odformalizowanie – umożliwia zawarcie ugody zatwierdzonej przez sąd, bez prowadzenia skomplikowanego postępowania sądowego, jednocześnie nie zamykając drogi sądowej w przypadku braku jej powodzenia.

6. Rodzaje mediacji i związany z nimi tryb postępowania mediacyjnego

6.1. Mediacje w sprawach karnych

Mediacja w sprawach karnych to sposób dobrowolnego rozwiązywania problemów, powstałych w wyniku przestępstwa, w drodze porozumienia się pokrzywdzonego i podejrzanego lub oskarżonego, z pomocą mediatora.

Mediacja może dotyczyć wszystkich przestępstw oraz odbywać się na każdym etapie sprawy zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego.

Sąd lub referendarz sądowy, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator lub inny organ prowadzący to postępowanie, może urzędu lub z inicjatywy oskarżonego i pokrzywdzonego skierować sprawę na mediację, wydając postanowienie, w którym wskazuje się mediatora. Skierowanie na mediację możliwe jest wyłącznie za zgodą pokrzywdzonego i podejrzanego (oskarżonego).

Mediacja odbywa się bez udziału prokuratora, policjanta, sędziego, czy dyrektora zakładu karnego. Mediator najpierw kontaktuje się ze stronami konfliktu, wyjaśnia cele postępowania mediacyjnego, ustala miejsce spotkania, informuje o uprawnieniach stron, które też wybierają sposób prowadzenia mediacji – w postaci bezpośredniej („twarzą w twarz”) lub pośredniej (bez osobistego kontaktu).

Mediacja może zakończyć się wspólnie wypracowaną ugodą, jak też nie doprowadzić stron do pojednania się. Mediator sporządza sprawozdanie z mediacji, do którego załącza ugodę, jeśli została zawarta. Brak zawarcia ugody nie rodzi dla stron żadnych konsekwencji prawnych. W świetle art. 23 a k.p.k. postępowanie mediacyjne nie powinno trwać dłużej niż miesiąc.

Zawarcie ugody mediacyjnej nie kończy postępowania karnego, ale pozytywnie skutkuje dla stron w jego dalszym przebiegu. W sprawach z oskarżenia publicznego ugoda zawarta przed mediatorem stanowi dokument zawierający zgodne deklaracje stron co do sposobu zakończenia sprawy. Nie ma wprawdzie mocy prawnej (w sprawie musi zostać wydany wyrok), jednak sąd bierze ją pod uwagę przy rozstrzygnięciu sprawy. W sprawach z oskarżenia prywatnego mediacja może być alternatywą obowiązkowego posiedzenia pojednawczego prowadzonego przez sąd przed rozprawą główną.

Dzięki mediacji pokrzywdzony uzyskuje szansę na szybsze uzyskanie odszkodowania, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz przeprosin na zaproponowanych przez siebie warunkach. Osiąga „satysfakcję” psychiczną z możliwości wypowiedzenia swojej krzywdy bezpośrednio sprawcy w czasie spotkania mediacyjnego, co pozwala często poznać motyw zachowania sprawcy.

Sprawca zyskuje natomiast łagodniejsze potraktowanie w zakresie możliwości zastosowania wobec niego w miejsce surowszej kary - warunkowego umorzenia postępowania, warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, czy też kary w dolnym progu zagrożenia. Dodatkowo mediacja prowadzi do zmniejszenia kosztów procesu - z uwagi na ograniczenie postępowania dowodowego oraz szybszemu zatarciu skazania poprzez sprawnie prowadzone postępowanie karne.

Postępowanie mediacyjne jest bezpłatne - koszty ponosi Skarb Państwa.

Z praktyki mediatora:

Adrian K., potrzebując środków pieniężnych na leczenie chorej na raka żony, dokonał kradzieży roweru o wartości 1.200 zł należącego do swojego sąsiada Roberta S., który następnie sprzedał. Organ prowadzący postępowanie przygotowawcze, za zgodą stron, skierował sprawę do mediacji. Podejrzany w obecności mediatora przeprosił pokrzywdzonego, wyjaśnił motyw swojego postępowania oraz zobowiązał się do zwrotu kwoty stanowiącej równowartość skradzionego roweru. Pokrzywdzony w obliczu trudnej sytuacji życiowej podejrzanego, wybaczył mu oraz zaproponował płatność ratalną – w 12 ratach po 100 zł. Wobec zawartej ugody, sąd warunkowo umorzył postępowanie karne. Strony utrzymały relacje sąsiedzkie, a rozłożenie długu na raty pozwoliło sprawcy w pełni wykonać ugode.

6.2. Mediacje w sprawach nieletnich

Mediacja w sprawach nieletnich polega na dobrowolnym rozwiązywaniu problemów powstałych w wyniku czynu zabronionego, na drodze porozumiewania się pokrzywdzonego i nieletniego, z pomocą mediatora.

Mediacja może dotyczyć **wszystkich czynów zabronionych oraz mieć istotny wpływ na ocenę postępowania nieletniego dokonaną przez sąd rodzinny.**

Sąd rodzinny może za zgodą nieletniego i pokrzywdzonego skierować sprawę do mediacji w każdym stadium postępowania. Pokrzywdzony oraz nieletni mają jednocześnie prawo do złożenia wniosku do sądu o skierowanie sprawy do mediacji. Sąd kierując sprawę na mediację wydaje postanowienie, w którym wyznacza mediatora. Postępowanie mediacyjne powinno trwać nie dłużej niż 6 tygodni.

Mediator, po otrzymaniu postanowienia sądu, kontaktuje się z nieletnim, jego rodzicem bądź opiekunem i pokrzywdzonym (jeżeli pokrzywdzony jest małoletni – także z jego rodzicem lub opiekunem) oraz wyjaśnia im cele postępowania mediacyjnego, w tym informuje o przysługujących uprawnieniach. Nieletni i pokrzywdzony decydując się na udział w mediacji, wybierają sposób jej prowadzenia w postaci bezpośredniej (spotkanie „twarzą w twarz”) albo pośredniej (bez osobistego kontaktu).

Mediacja może zakończyć się zawarciem ugody albo pozostawieniem stron w konflikcie. Mediator przekazuje sądowi sprawozdanie z mediacji z dołączoną do niego ugodą, jeśli została zawarta. Zawarcie ugody nie kończy postępowania przed sądem. Sąd bierze jednak pod uwagę i uwzględnia w orzeczeniu fakt prowadzenia mediacji, jak również jej wynik, stosując odpowiednie środki prawne w stosunku do nieletniego.

Mediacja pozwala pokrzywdzonemu wyrazić emocje oraz wypowiedzieć się na temat skutków czynu zabronionego, a także oczekiwań wobec nieletniego. Przyspiesza naprawienie wyrządzonej szkody majątkowej oraz uzyskanie zadośćuczynienia i przeprosin.

Dzięki postępowaniu mediacyjnemu, nieletni ma możliwość wpłynięcia na rozwiązanie problemów wynikających z popełnionego czynu zabronionego na zaproponowanych warunkach. Mediacja pozwala mu zrozumieć jaki czyn popełnił oraz jakie związane są nim konsekwencje prawne. Zmniejsza jednocześnie koszty postępowania.

Postępowanie mediacyjne jest bezpłatne - koszty ponosi Skarb Państwa.

Z praktyki mediatora:

Niepełnosprawny uczeń 2 klasy liceum Daniel Z., będąc nieustannie obrażanym i zaczepianym w szkole przez Miłosza K., dokonał zniszczenia mienia należącego do jego rodziców, poprzez wylanie na ścianę zamieszkiwanego przez nich domu czerwonej farby. Organ prowadzący postępowanie przygotowawcze skierował strony do mediacji. W sesjach mediacyjnych uczestniczyli także rodzice nieletniego, którzy wyjaśnili motywy postępowania syna. Wskazali, iż ich syn bał się informować o stałym nękaniu nauczycieli, gdyż Miłosz K. posiadał nienaganną opinię, a także kierował wobec nieletniego groźby pobicia. Na dowód opisanych czynów okazali pokrzywdzonym wydruki smsów oraz wiadomości z portalu fb kierowanych z konta Miłosza K. Pod naciskiem rodziców, Miłosz K. przyznał się do nękania kolegi. Strony wzajemnie się przeprosiły oraz zawarły ugodę, w której pokrzywdzeni zrzekli się wobec nieletniego jakichkolwiek roszczeń przysługujących im z tytułu doznanej szkody. Rodzice Miłosza K. cofnęli wniosek o ściganie, na co prokurator wyraził zgodę.

6.3. Mediacja w sprawach cywilnych i gospodarczych

Stosownie do treści art. 187 § 1 pkt. 4 k.p.c. jednym z wymogów formalnych pozwu jest wskazanie, czy strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, a w przypadku gdy takich prób nie podjęto, wyjaśnienie przyczyn ich niepodjęcia.

Postępowanie mediacyjne może toczyć się **we wszystkich sprawach, w których dopuszczalne jest zawarcie ugody**.
Mediacja w toku postępowania sądowego **może odbyć się na każdym jego etapie, także wielokrotnie**.

Mediacja może być prowadzona przed wszczęciem postępowania sądowego albo po jego wszczęciu oraz zakończyć się zawarciem ugody bądź pozostawaniem stron w konflikcie. Mediację prowadzi się na podstawie umowy o mediację albo postanowienia sądu kierującego strony do mediacji. Warunkiem prowadzenia mediacji jest zgoda stron na skierowaniem konfliktu do mediacji. Sąd dostrzegając potrzebę przeprowadzenia mediacji nakłania strony do przestąpienia do mediacji.

Mediatora wybierają strony. Jeżeli strony nie dokonały wyboru osoby mediatora, sąd, kierując strony do mediacji, wyznacza mediatora mającego odpowiednią wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji w sprawach danego rodzaju, biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności stałych mediatorów.

Po otrzymaniu postanowienia sądu, mediator kontaktuje się ze stronami, ustalając termin i wskazując miejsce spotkania. Mediator wyjaśnia zasady i przebieg postępowania mediacyjnego oraz pyta, czy strony wyrażają zgodę na mediację. Postępowanie mediacyjne, prowadzone na podstawie postanowienia sądu, nie powinno trwać dłużej niż trzy miesiące, jednak na zgodny wniosek stron może być przedłużone, jeżeli będzie to sprzyjać ugodowemu załatwieniu sprawy.

W mediacji prowadzonej z mocy postanowienia sądu, mediator przekazuje sądowi protokół z mediacji oraz ugodę, o ile została zawarta. W przypadku mediacji prowadzonej przed wszczęciem postępowania sądowego, zawarcie ugody przed mediatorem daje stronom możliwość jej zatwierdzenia przez sąd. Mediator składa wówczas protokół w sądzie, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy według właściwości ogólnej lub wyłącznej. **Zatwierdzona przez sąd ugoda ma moc prawną ugody zawartej przed sądem i kończy postępowanie**. Zatwierdzenie ugody nie nastąpi, jeśli jest ona sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności. Ugoda zawarta przed mediatorem, którą zatwierdzono przez nadanie jej klauzuli wykonalności, jest tytułem wykonawczym (art. 183¹⁵ k.p.c.), pozwalającym na prowadzenie egzekucji komorniczej. W przypadku braku ugody, strony mogą dochodzić swoich praw w postępowaniu sądowym.

Mediacja stwarza stronom, w tym przedsiębiorcom, szansę na szybkie, tanie i ostateczne rozwiązanie ich sporu w formie polubownego porozumienia. Pozwala jednocześnie utrzymać ich wzajemne relacje, zachować korzystny wizerunek, a także poznać potrzeby drugiej strony, co zmniejsza obciążenie psychiczne związane z sytuacją konfliktową. Wszczęcie postępowania mediacyjnego przerywa bieg przedawnienia roszczeń.

Mediator ma prawo do wynagrodzenia i zwrotu wydatków związanych z przeprowadzeniem mediacji, chyba że wyraził zgodę na prowadzenie mediacji bez wynagrodzenia. **Wynagrodzenie i zwrot wydatków obciążają strony**. W postępowaniu sądowym zwolnienie strony od kosztów sądowych rozciąga się również na postępowanie mediacyjne. Jeśli dojdzie do zawarcia ugody, strona otrzyma zwrot 75% opłaty sądowej, którą zapłaciła wnosząc sprawę do sądu.

Koszty związane z mediacją są nieporównywalnie niższe od kosztów sądowych związanych z przeprowadzeniem pełnego postępowania sądowego. Wynagrodzenie mediatora w zakresie mediacji sądowych reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 20 czerwca 2016 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i podlegających zwrotom wydatków mediatora w

postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 921). W przypadku mediacji, do której doszło nie na podstawie postanowienia sądu, wysokość wynagrodzenia mediatora i zwrot jego wydatków wynikają z cennika ośrodka mediacyjnego bądź uzgodnień stron z mediatorem przed rozpoczęciem mediacji.

Z praktyki mediatora:

Krzysztof i Zbigniew Z., będąc braćmi, dążą do zniesienia współwłasności zabudowanej nieruchomości, którą nabyli w drodze dziedziczenia po swoim ojcu, w udziałach po 1/2 każdy. Krzysztof Z. zamieszkuje wskazaną nieruchomość i proponuje bratu spłatę w wysokości 250.000 zł (zdaniem Krzysztofa Z. nieruchomość warta jest 500.000 zł). Zbigniew Z., za namową żony, nie zgadza się na wskazaną wysokość spłaty – żąda 300.000 zł. Krzysztof Z., chcąc zakończyć istniejący spór, skierował do sądu rejonowego wniosek o przymusowe zniesienie współwłasności. Uiszczył z tego tytułu 1000 zł opłaty sądowej. Sąd skierował strony do mediacji. Na sesji mediacyjnej Krzysztof Z. wskazał, iż przez ostatnie lata od śmierci ojca, ponosił nakłady na nieruchomość, podnosząc jej wartość, których również mógłby dochodzić, jednak dążąc z bratem do porozumienia, gotów jest z nich zrezygnować. Ponadto, uiszczał wszelkie należne od nieruchomości podatki, a także wyprawił ojcu pogrzeb. Przypominał bratu, że za życia ojca ich stosunki były pozytywne, a życzeniem ojca było, aby bracia mieli dobre relacje. Strony doszły do porozumienia, w wyniku którego Zbigniew Z. otrzyma spłatę w wysokości 250.000 zł. Spłata zostanie uiszczona w 10 rocznych ratach. Zbigniew Z. zobowiązał się jednocześnie do opieki nad grobem ojca razem z bratem. Uгода została zatwierdzona przez sąd, który zwrócił Krzysztofowi Z. 3/4 poniesionej opłaty sądowej.

6.4. Mediacje w sprawach rodzinnych

Mediacja w sprawach rodzinnych polega na rozwiązaniu konfliktu, którego przedmiotem mogą być w szczególności sprawy dotyczące: pojednania małżonków, ustalenia warunków rozstania, sposobu sprawowania władzy rodzicielskiej, kontaktów z dziećmi, zaspokojenia potrzeb rodziny, alimentów, a także sprawy mieszkaniowe i majątkowe, w tym podział majątku. W ramach porozumienia mediacyjnego strony mogą uregulować ważniejsze sprawy dotyczące osoby i majątku dziecka, np. kwestię jego edukacji, wyjazdu za granicę, czy zarządu majątkiem.

Mediacja w obszarze spraw rodzinnych posiada wiele zalet. Pozwala zwłaszcza na samodzielne, bez ingerencji osób trzecich, zdecydowanie o ułożeniu relacji między małżonkami czy między rodzicami a dzieckiem. Sprzyja obniżeniu poziomu negatywnych emocji, stresu, utrzymaniu relacji oraz zrozumieniu potrzeb własnych i drugiej osoby. Dzięki mediacji możliwe jest spojrzenie na spór w sposób bardziej kompleksowy, uwzględniając uczucia stron. Jednocześnie jest to szybszy i mniej kosztowny sposób rozwiązywania sporu.

Do przebiegu oraz kosztów mediacji w sprawach rodzinnych znajdują zastosowanie uwagi poczynione przy omawianiu mediacji w sprawach cywilnych. W sprawach o rozwód lub separację konieczne jest potwierdzenie treści ustaleń zapadłych w toku mediacji postanowieniem lub wyrokiem sądu.

Z praktyki mediatora:

Anna J. oraz Ryszard G. posiadają małoletniego syna Kacpra, pochodzącego z ich nieformalnego związku. Para rozstała się. Ryszard G. od 3 miesięcy nie dokłada się do kosztów utrzymania dziecka, choć zabiega o kontakty z synem. Anna J., uzyskując informację, że może poznać byłego partnera, przy czym czas oczekiwania za terminem pierwszej rozprawy w sądzie wynosi 5 miesięcy. Anna J., chcąc jak najszybciej uzyskać środki na dziecko, nie wszczęła postępowania sądowego, lecz zaproponowała Ryszardowi G. spotkanie u mediatora. Przed mediatorem strony podpisały ugodę, w której ustaliły wysokość należnych synowi alimentów, sposób i termin ich płatności, a także uregulowały kontakty ojca z dzieckiem. Uгода została zatwierdzona przez sąd w terminie miesiąca.

7. Nieodpłatna mediacja w Powiecie Płockim

Na skutek nowelizacji ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim i edukacji prawnej (tj. Dz.U. 2019, poz. 294 ze zm.) **od stycznia 2019 r. poszerzone zostały usługi dostępne w punktach pomocy m.in. o nieodpłatną mediację.** W 2019 r. ma ona charakter fakultatywny i dostępna jest jedynie w wybranych punktach, natomiast od 2020 r. będzie dostępna obowiązkowo w każdym punkcie.

Dyżur mediatora

punkt nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego prowadzony przez Stowarzyszenie Mazowsze Razem, **Lokal w Hali Sportowej w Łącku, piątek od 8:00 – 12:00.**

Nieodpłatna mediacja obejmuje:

- 1) poinformowanie osoby uprawnionej o możliwościach skorzystania z polubownych metod rozwiązywania sporów, w szczególności mediacji oraz korzyściach z tego wynikających;
- 2) przygotowanie projektu umowy o mediację lub wniosku o przeprowadzenie mediacji;
- 3) przygotowanie projektu wniosku o przeprowadzenie postępowania mediacyjnego w sprawie karnej;
- 4) przeprowadzenie mediacji;
- 5) udzielenie pomocy w sporządzeniu do sądu wniosku o zatwierdzenie ugody zawartej przed mediatorem.

Nieodpłatna mediacja nie obejmuje spraw, w których:

- 1) sąd lub inny organ wydały postanowienie o skierowaniu sprawy do mediacji lub postępowania mediacyjnego;
- 2) zachodzi uzasadnione podejrzenie, że w relacji stron występuje przemoc.

Nieodpłatna mediacja może być prowadzona pomiędzy stronami dążącymi do polubownego rozwiązania sporu. Stroną inicjującą przeprowadzenie nieodpłatnej mediacji może być wyłącznie osoba uprawniona.

8. Punkty nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego w 2019 r. w Powiecie Płockim

Punkt	Porozumienie z Gminą	Lokalizacja punktu	Harmonogram pracy punktu
Punkt nieodpłatnej pomocy prawnej – prowadzony przez Stowarzyszenie Centrum Innowacji Społeczeństwa Informacyjnego, KRS 0000220959, 09-402 Płock, ul. Pedagogiczna 7			
1	Gmina Gąbin	Urząd Miasta i Gminy Gąbin, 09-530 Gąbin, ul. Stary Rynek 16, pokój nr 5	Poniedziałek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Gmina Bulkowo	Szkoła Podstawowa we Wlókach, Włóki 16, 09-454 Bulkowo, pokój 1 i 2	Wtorek 9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰
	Gmina Mała Wieś	Lokal w budynku GOPS w Małej Wsi, ul. Płońska 4, 09-460 Mała Wieś	Środa 12 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ Piątek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Gmina Słupno	Lokal w GOPS w Słupnie (parter), ul. Warszawska 26A, 09-472 Słupno	Czwartek 14 ⁰⁰ -18 ⁰⁰
Punkt nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego – prowadzony przez Stowarzyszenie Mazowsze Razem, KRS 0000717180, Łętowo 3, 09-470 Bodzanów			
2	Gmina Bulkowo	Szkoła Podstawowa we Wlókach, Włóki 16, 09-454 Bulkowo, pokój 1 i 2	Poniedziałek 9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰
	Gmina Drobin	Lokal w Miejsko-Gminnej Bibliotece w Drobinie, ul. Rynek 1, 09-210 Drobin	Wtorek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Gmina Gąbin	Urząd Miasta i Gminy Gąbin, 09-530 Gąbin, ul. Stary Rynek 16, pokój nr 5	Środa 14 ⁰⁰ -18 ⁰⁰
	Gmina Bielsk	Urząd Gminy Bielsk, Pl. Wolności 3a, 09-230 Bielsk	Czwartek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Gmina Łąck	Lokal w Hali Sportowej w Łącku, ul. Gostynińska 2, 09-520 Łąck	Piątek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
Punkty nieodpłatnej pomocy prawnej – prowadzone przez radców prawnych wyznaczonych przez OIRP oraz adwokatów wyznaczonych przez ORA			
3	Gmina Nowy Duninów	Urząd Gminy w Nowym Duninowie, ul. Osiedlowa 1, 09-505 Nowy Duninów, parter – pokój 1	Poniedziałek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Gmina Łąck	Lokal w Hali Sportowej w Łącku, ul. Gostynińska 2, 09-520 Łąck	Wtorek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Gmina Drobin	Lokal w Miejsko-Gminnej Bibliotece w Drobinie, ul. Rynek 1, 09-210 Drobin	Środa 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Powiat Płocki	Zespół Szkół im. Jana Śniadeckiego w Wyszogrodzie, ul. Niepodległości 11, 09-450 Wyszogród	Czwartek 13 ⁰⁰ -17 ⁰⁰
	Gmina Słupno	Lokal w GOPS w Słupnie (parter), ul. Warszawska	Piątek

		26A, 09-472 Słupno	14 ⁰⁰ -18 ⁰⁰
4	Gmina Mała Wieś	Lokal w budynku GOPS w Małej Wsi, ul. Płońska 4, 09-460 Mała Wieś	Poniedziałek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰
	Powiat Płocki	Zespół Szkół im. Jana Śniadeckiego w Wyszogrodzie, ul. Niepodległości 11, 09-450 Wyszogród	Wtorek, Piątek 9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰
	Gmina Brudzeń Duży	Urząd Gminy Brudzeń Duży, ul. Toruńska 2, 09- 414 Brudzeń Duży	Środa 10 ⁰⁰ -14 ⁰⁰
	Gmina Nowy Duninów	Urząd Gminy w Nowym Duninowie, ul. Osiedlowa 1, 09-505 Nowy Duninów, parter – pokój 1	Czwartek 8 ⁰⁰ -12 ⁰⁰

Nieodpłatna pomoc prawna oraz nieodpłatne poradnictwo obywatelskie świadczone są po wcześniejszym zgłoszeniu telefonicznym pod numerem:

24 267 67 76

(w dni powszednie w godzinach 7.30-15.30)

Z ważnych powodów dopuszcza się ustalanie innej, niż umówiona telefonicznie kolejności. Kobietom w ciąży pomoc udzielana jest poza kolejnością.

Lokale, w których funkcjonują punkty nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego dostępne są dla osób niepełnosprawnych.

Płock, 2019 rok